

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (31)

(ابراهیم) گفت پس ماموریت شما چیست ای فرستادگان (خدا)؟ (31)

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ (32)

گفتند ما به سوی قوم مجرمی فرستاده شده‌ایم. (32)

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ (33)

تا بارانی از سنگ - گل بر آنها بفرستیم. (33)

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ (34)

سنگهایی که از ناحیه پروردگارت برای اسرافکاران نشان شده است! (34)

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (35)

ما تمام مؤمنانی را که در آن شهرها (ی قوم لوط) زندگی می‌کردند (قبل از نزول بلا) خارج کردیم. (35)

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (36)

و جز یک خانواده با ایمان در تمام آنها نیافتیم! (36)

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (37)

و در آن (شهرهای بلا دیده) نشانه‌ای روشن برای کسانی که از عذاب دردناک می‌ترسند بجای گذاردیم. (37)

وَفِي مُوسَى إِذْ أُرْسِلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (38)

در (زندگی) موسی نیز نشانه و درس عبرتی بود، هنگامی که او را به سوی فرعون با دلیل آشکار فرستادیم. (38)

فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (39)

اما او با تمام وجودش از وی روی برتافت و گفت: این مرد یا ساحر است یا دیوانه! (39)

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ (40)

ما او و لشکریانش را گرفتیم و در دریا پرتاب کردیم، در حالی که در خور سرزنش بود. (40)

وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ (41)

همچنین در سرگذشت عاد نیز آیتی است در آن هنگام که تندبادی بیباران بر آنها فرستادیم. (41)

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ (42)

که از هر چیزی می‌گذشت آنرا رها نمی‌کرد تا همچون استخوانهای پوسیده کند! (42)

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ (43)

و نیز در سرگذشت قوم ثمود عبرتی است در آن هنگام که به آنها گفته شد مدتی کوتاه متمتع باشید (و سپس منتظر عذاب). (43)

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ (44)

آنها از فرمان پروردگارشان سرباز زدند، و صاعقه آنها را فروگرفت در حالی که (خیره خیره) نگاه می‌کردند (بی آنکه قدرت بر دفاع داشته باشند). (44)

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ (45)

آنها چنان بر زمین افتادند که قدرت بر قیام نداشتند، و نتوانستند از کسی یاری طلبند! (45)

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (46)

همچنین قوم نوح را قبل از آنها هلاک کردیم، چرا که قوم فاسقی بودند. (46)

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ (47)

ما آسمان را با قدرت بنا کردیم و همواره آنرا وسعت می‌بخشیم! (47)

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ (48)

و زمین را گسترده‌ایم، و چه خوب گستراننده‌ایم؟ (48)

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (49)

و از هر چیز دو زوج آفریدیم شاید متذکر شوید. (49)

فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ (50)

پس به سوی خدا بگریزید که من از سوی او برای شما بیم دهنده آشکاری هستم. (50)

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ (51)

و با خدا معبود دیگری قرار ندهید که من برای شما از سوی او بیم دهنده آشکاری هستم. (51)

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (52)

اینگونه است که هیچ پیامبری قبل از اینها به سوی قومی فرستاده نشد مگر اینکه گفتند او ساحر است یا دیوانه! (52)

أَتَوَاصُوا بِبَلِّ هُمْ قَوْمٌ طَآغُونَ (53)

آیا یکدیگر را به آن سفارش می‌کردند (که عموماً چنین تهمت‌ها را بزنند) نه، بلکه آنها قومی طغیانگرند! (53)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ (54)

حال که چنین است از آنها روی بگردان و تو هرگز درخور ملامت نخواهی بود. (54)

وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (55)

و پیوسته تذکر ده، زیرا تذکر برای مؤمنان سودمند است. (55)

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (56)

من جن و انس را نیافریدم جز برای اینکه عبادتم کنند (و از این طریق تکامل یابند و به من نزدیک شوند). (56)

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ (57)

هرگز از آنها نمی‌خواهم که به من روزی دهند، و نمی‌خواهم مرا اطعام کنند. (57)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ (58)

خداوند روزی دهنده و صاحب قوت و قدرت است. (58)

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ (59)

برای کسانی که ستم کردند سهم بزرگی از عذاب است همانند سهم یاران‌شان (از اقوام ستمگر پیشین) بنابراین عجله نکنند. (59)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ (60)

وای بر آنها که کافر شدند از روزی که به آنها وعده داده می‌شود. (60)

سوره 52: الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالطُّورِ (1)

سوگند به «کوه طور»! (1)

وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ (2)

و کتابی که نوشته شده است. (2)

فِي رَقٍّ مَنشُورٍ (3)

در صفحه‌ای گسترده. (3)

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ (4)

و سوگند به بیت المعمور. (4)

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ (5)

و سقف برافراشته. (5)

- وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (6)
- و دریای مملو و برافروخته. (6)
- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ (7)
- که عذاب پروردگارت واقع می‌شود! (7)
- مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ (8)
- و چیزی از آن مانع نخواهد بود. (8)
- يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا (9)
- (این عذاب الهی) در آن روزی است که آسمان به شدت به حرکت در می‌آید، (9)
- وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا (10)
- و کوهها از جا کنده و متحرک می‌شوند! (10)
- فَوَيْلٌ لِلْمُكذِّبِينَ (11)
- وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان، (11)
- الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ (12)
- همانها که در سخنان باطل به بازی مشغولند! (12)
- يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً (13)
- در آن روز که آنها را بزور به سوی آتش دوزخ می‌رانند! (13)
- هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ (14)
- (به آنها می‌گویند:) این همان آتشی است که آن را انکار می‌کردید! (14)
- أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ (15)
- آیا این سحر است یا شما نمی‌بینید؟! (15)
- اصْلُوهَا فاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (16)
- در آن وارد شوید و بسوزید؛ می‌خواهید صبر کنید یا نکنید، برای شما یکسان است؛ چرا که تنها به اعمالتان جزا داده می‌شوید! (16)
- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ (17)
- ولی پرهیزگاران در میان باغهای بهشت و نعمتهای فراوان جای دارند، (17)
- فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (18)
- و از آنچه پروردگارشان به آنها داده و آنان را از عذاب دوزخ نگاه داشته است شاد و مسرورند! (18)
- كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (19)
- (به آنها گفته می‌شود:) بخورید و بیاشامید گوارا؛ اینها در برابر اعمالی است که انجام می‌دادید! (19)
- مُتَّكِنِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (20)
- این در حالی است که بر تختهای صف کشیده در کنار هم تکیه می‌زنند، و (حورالعین) را به همسری آنها در می‌آوریم! (20)
- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ (21)
- کسانی که ایمان آوردند و فرزندانشان به پیروی از آنان ایمان اختیار کردند، فرزندانشان را (در بهشت) به آنان ملحق می‌کنیم؛ و از (پاداش) عملشان چیزی نمی‌کاهیم؛ و هر کس در گرو اعمال خویش است! (21)
- وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (22)
- و همواره از انواع میوه‌ها و گوشتها - از هر نوع که بخواهند - در اختیارشان می‌گذاریم! (22)
- يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ (23)
- آنها در بهشت جامهای پر از شراب طهور را که نه بیهوده گویی در آن است و نه گناه، از یکدیگر می‌گیرند! (23)
- وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غُلَمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤُ مَكْنُونٍ (24)
- و پیوسته بر گردشان نوجوانانی برای (خدمت) آنان گردش می‌کنند که همچون مرواریدهای درون صدفند! (24)

- وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (25)
- در این هنگام رو به یکدیگر کرده (از گذشته) سؤال می نمایند؛ (25)
- قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ (26)
- می گویند: ما در میان خانواده خود ترسان بودیم (مبادا گناهان آنها دامن ما را بگیرد)؛ (26)
- فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ (27)
- اما خداوند بر ما منت نهاد و از عذاب گشنده ما را حفظ کرد! (27)
- إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (28)
- ما از پیش او را می خواندیم (و می پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان! (28)
- فَذَكَرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ (29)
- حال که چنین است تذکر ده، و به لطف پروردگارت تو کاهن و مجنون نیستی. (29)
- أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ (30)
- بلکه آنها می گویند او شاعری است که ما انتظار مرگش را می کشیم! (30)
- قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ (31)
- بگو: انتظار بکشید که من هم با شما انتظار می کشم (شما انتظار مرگ مرا و من انتظار پیروزی و نابودی شما را!). (31)
- أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ (32)
- آیا عقلهایشان آنها را به این اعمال دستور می دهد؟ یا قومی طغیانگرند؟ (32)
- أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ (33)
- آنها می گویند قرآن را به خدا افترا بسته، ولی آنها ایمان ندارند. (33)
- فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ (34)
- اگر راست می گویند سخنی همانند آن بیاورند. (34)
- أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35)
- آیا آنها بیسبب آفریده شده اند؟ یا خود خالق خوشتنند؟! (35)
- أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (36)
- آیا آنها آسمانها و زمین را آفریده اند؟ بلکه آنها طالب یقین نیستند! (36)
- أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ (37)
- آیا خزائن پروردگارت نزد آنها است؟ یا بر همه چیز عالم سیطره دارند؟! (37)
- أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ (38)
- آیا نزدبانی دارند (که به آسمان بالا می روند) و به وسیله آن اسرار وحی را می شنوند؟ کسی که از آنها این ادعا را دارد دلیل روشنی بیاورد!
- (38)
- أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ (39)
- آیا سهم خدا دختران و سهم شما پسران است؟ (که فرشتگان را دختران خدا می نامید). (39)
- أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ (40)
- آیا تو از آنها پاداشی مطالبه می کنی که در زیر بار گران آن قرار دارند؟ (40)
- أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ (41)
- آیا اسرار غیب نزد آنها است و از روی آن می نویسند؟! (41)
- أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ (42)
- آیا می خواهند نقشه شیطانی برای تو بکشند؟ ولی بدانند خود کافران در دام این نقشه ها گرفتار می شوند! (42)
- أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (43)
- یا معبودی غیر خداوند دارند (که قول یاری آنها را داده) منزله است خدا از آنچه برای او شریک قرار می دهند. (43)

- وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ (44)
- (چنان لجوچند که) اگر ببینند قطعه سنگی از آسمان (برای عذاب آنها) سقوط می‌کند می‌گویند این ابر متراکم است! (44)
- فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ (45)
- حال که چنین است آنها را رها کن تا روز مرگ خود را ملاقات کنند. (45)
- يَوْمٌ لَا يَغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (46)
- روزی که نقشه‌های آنها سودی به حالشان نخواهد داشت، و از هیچ سو یاری نمی‌شوند. (46)
- وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (47)
- و برای ستمگران عذابی قبل از آن است (در همین جهان) ولی اکثرشان نمی‌دانند. (47)
- وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ (48)
- در طریق ابلخ حکم پروردگارت صبر و استقامت کن چرا که تو در حفاظت کامل ما قرار داری، و هنگامی که برمی‌خیزی پروردگارت را تسبیح و حمد گوی. (48)
- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ (49)
- (همچنین) به هنگام شب او را تسبیح کن و به هنگام پشت کردن ستارگان و طلوع صبح. (49)
- سوره 53: النجم
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
- به نام خداوند رحمتگر مهربان
- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ (1)
- سوگند به ستاره هنگامی که افول می‌کند. (1)
- مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ (2)
- که هرگز دوست شما (محمد) منحرف نشده و مقصد را گم نکرده است. (2)
- وَمَا يَنْطَلِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (3)
- و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید. (3)
- إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (4)
- آنچه آورده چیزی جز وحی نیست که به او وحی شده است. (4)
- عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ (5)
- آنکس که قدرت عظیمی دارد او را تعلیم داده. (5)
- ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ (6)
- همان کس که توانائی فوق العاده و سلطه بر همه چیز دارد. (6)
- وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ (7)
- در حالی که در افق اعلی قرار داشت. (7)
- ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ (8)
- سپس نزدیکتر و نزدیکتر شد. (8)
- فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ (9)
- تا آنکه فاصله او به اندازه دو کمان یا کمتر بود. (9)
- فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ (10)
- در اینجا خداوند آنچه را وحی کردنی بود به بنده‌اش وحی نمود. (10)
- مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ (11)
- قلب او در آنچه دید هرگز دروغ نمی‌گفت. (11)
- أَفْتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ (12)

آیا با او درباره آنچه دیده مجادله می کنید. (12)

وَلَقَدْ رَأَى نَزْلَةَ أُخْرَى (13)

و بار دیگر او را مشاهده کرد. (13)

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى (14)

نزد سدره المنتهی! (14)

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى (15)

که جنت المآوی در آنجا است. (15)

إِذْ يُغَشَى السِّدْرَةَ مَا يُغَشَى (16)

در آن هنگام که چیزی (نور خیره کننده‌ای) سدره المنتهی را پوشانده بود. (16)

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى (17)

و چشم او هرگز منحرف نشد و طغیان نمود. (17)

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (18)

او پاره‌ای از آیات و نشانه‌های بزرگ پروردگارش را مشاهده کرد. (18)

أَقْرَأْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى (19)

به من خبر دهید آیا بت‌های «لات» و «عزی»... (19)

وَمِنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى (20)

و منات که سومین آنها است (دختران خدا هستند)؟! (20)

الَّذِينَ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى (21)

آیا سهم شما پسر است و سهم او دختر؟ (در حالی که به زعم شما دختران کم ارزش تر از پسرانند). (21)

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى (22)

در این صورت این تقسیمی است غیر عادلانه! (22)

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَى (23)

اینها فقط نام‌هایی است که شما و پدرانتان بر آنها گذاشته‌اید (نام‌هایی بی‌محتوا و اسم‌هایی است بی‌مسمی!) و هرگز خداوند دلیل و حجتی بر آن نازل نکرده، آنان فقط از گمان‌های بی‌اساس و هوای نفس پیروی می‌کنند در حالی که هدایت از سوی پروردگارشان برای آنها آمده است.

(23)

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى (24)

آیا آنچه انسان تمنا دارد به آن می‌رسد؟ (24)

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى (25)

در حالی که آخرت و دنیا از آن خدا است. (25)

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى (26)

و چه بسیار فرشتگانی که در آسمانها هستند و شفاعت آنها سودی نمی‌بخشد مگر بعد از آنکه خدا برای هر کس بخواهد و راضی باشد اجازه (شفاعت) دهد. (26)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْتَهْزِئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى (27)

کسانی که به آخرت ایمان ندارند فرشتگان را دختر (خدا) نامگذاری می‌کنند. (27)

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (28)

آنها هرگز به این سخن یقین ندارند تنها از ظن و گمان بی‌پایه پیروی می‌نمایند، با اینکه گمان هرگز انسان را بینباز از حق نمی‌کند. (28)

فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (29)

حال که چنین است از اینها که از ذکر ما روی می‌گردانند و جز زندگی مادی دنیا را نمی‌طلبند، اعراض کن. (29)

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى (30)

این آخرین حد آگاهی آنها است، پروردگار تو کسانی را که از راه او گمراه شده‌اند به خوبی می‌شناسد، و هدایت یافتگان را از همه بهتر می‌داند. (30)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى (31)
برای خدا است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا بدکاران را به خاطر اعمال بدشان کیفر دهد، و نیکوکاران را در برابر اعمال نیکشان پاداش. (31)

الَّذِينَ يَخْتَفُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى (32)

همانها که از گناهان کبیره و اعمال زشت، جز صغیره، دوری می‌کنند، آموزش پروردگار تو گسترده است، او نسبت به شما از همه آگاهتر است، از آن هنگام که شما را از زمین آفرید، و در آن موقع که به صورت جنینهایی در شکم مادرانتان بودید، پس خودستایی نکنید چرا که او پرهیزگاران را بهتر می‌شناسد. (32)

أَفَرَأَيْتِ الَّتِي تُوَلَّى (33)

آیا آن کس را که از اسلام (یا انفاق) روی گردان شد مشاهده کردی؟! (33)
وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى (34)

و کمی عطا کرد و از بیشتر امساک نمود. (34)

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَّ يَرَى (35)

آیا نزد او علم غیب است و می‌بیند (که دیگران می‌توانند گناهان او را بردوش گیرند). (35)

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى (36)

یا از آنچه در کتب موسی نازل گردیده با خبر نشده است؟ (36)

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى (37)

و در کتب ابراهیم همان کسی که وظیفه خود را به طور کامل ادا کرد. (37)

أَلَا تَرَى وَاِزْرَةً وَاِزْرَةً وَاِزْرَةً الْآخِرَى (38)

که هیچکس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌گیرد. (38)

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (39)

و اینکه برای انسان بهره‌ای جز سعی و کوشش او نیست. (39)

وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يَرَى (40)

و اینکه سعیش به زودی دیده می‌شود (و به نتیجه‌اش می‌رسد). (40)

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (41)

سپس به او جزای کافی داده خواهد شد. (41)

وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى (42)

(و آیا از کتب پیشین انبیاء به او نرسیده است) که همه امور به پروردگارت باز می‌گردد؟ (42)

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (43)

و اینکه او است که می‌خنداند و می‌گریاند! (43)

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا (44)

و او است که می‌میراند و زنده می‌کند. (44)

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (45)

و او است که دو زوج مذکر و مؤنث را می‌آفریند، (45)

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى (46)

از نطفه‌ای که خارج می‌شود (و در رحم میریزد). (46)

وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَى (47)

- و اینکه بر خدا است ایجاد عالم دیگر (تا عدالت اجرا گردد). (47)
 وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى (48)
- و اینکه او است که بینای می‌کند، و سرمایه باقی می‌بخشد. (48)
 وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى (49)
- و اینکه او است پروردگار ستاره شعری. (49)
 وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى (50)
- (و آیا به انسان نرسیده است که در کتب انبیای پیشین آمده) که خداوند قوم «عاد نخستین» را هلاک کرد؟ (50)
 وَتَمُودَ فَمَا أَبْقَى (51)
- و همچنین «قوم ثمود» را، و کسی از آنها را باقی نگذارد. (51)
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى (52)
- و نیز قوم نوح را پیش از آنها، چرا که آنها از همه ظالمتر و طغیانگرتر بودند. (52)
 وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى (53)
- و نیز شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) را بر زمین کوبید. (53)
 فَغَشَّاهَا مَا عَشَّى (54)
- سپس آنها را با عذاب سنگین پوشانید! (54)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى (55)
- (بگو) در کدامیک از نعمتهای پروردگارت تردید داری؟! (55)
 هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى (56)
- این (پیامبر) بیم دهنده‌ای از بیم دهنده گان پیشین است. (56)
 أَرِقتِ الْأَرْضَ (57)
- آنچه باید نزدیک شود نزدیک شده است (و قیامت فرا می‌رسد). (57)
 لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ (58)
- و هیچکس جز خدا نمی‌تواند شدائد آنرا برطرف سازد. (58)
 أَقْمِنَ هَذَا الْحَدِيثَ تَعْجَبُونَ (59)
- آیا از این سخن تعجب می‌کنید؟ (59)
 وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ (60)
- و می‌خندید و نمی‌گریید؟ (60)
 وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ (61)
- و پیوسته در غفلت و هوسرانی به سر می‌برید؟ (61)
 فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (62)
- حال که چنین است همه برای خدا سجده کنید و پرستش نمائید. (62)

سوره 54: القمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ (1)

قیامت نزدیک شد و ماه از هم شکافت. (1)

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ (2)

و هر گاه نشانه و معجزه‌های را ببینند اعراض کرده می‌گویند: این سحری است مستمر! (2)

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُسْتَقَرٌّ (3)

و کذب و پیروی از آهوائشان کردند و کل امر مستقر است (3)

- آنها (آیات خدا را) تکذیب کردند و از هوای نفسشان پیروی نمودند و هر امری قرارگاهی دارد. (3)
- وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ (4)
- به اندازه کافی برای انزجار از بدیها اخبار (انبیا و امتهای پیشین) به آنها رسیده است. (4)
- حِكْمَةٌ بِاللِّغَةِ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ (5)
- این آیات، حکمت بالغه الهی است اما انذارها (برای افراد لجوج) مفید نیست. (5)
- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ (6)
- بنابراین از آنها روی گردان و روزی را به یادآور که دعوت کننده الهی مردم را به امر وحشتناکی دعوت می کند (دعوت به حساب اعمال). (6)
- خَشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ (7)
- آنها از قبرها خارج می شوند در حالی که چشمهایشان از وحشت به زیر افتاده و (بی هدف) همچون ملخهای پراکنده به هر سو می دونند! (7)
- مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسِيرٍ (8)
- در حالی که (بر اثر وحشت و اضطراب) به سوی این دعوت کننده گردن می کشند و کافران می گویند امروز روز سخت و دردناکی است. (8)
- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ (9)
- پیش از آنها قوم نوح تکذیب کردند (آری) بنده ما (نوح) را تکذیب کرده و گفتند: او دیوانه است و (با انواع آزارها) او را (از ادامه رسالتش) بازداشتند. (9)
- فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ (10)
- او به درگاه پروردگار عرضه داشت: من مغلوب (این قوم طغیانگر شده ام، انتقام مرا از آنها بگیر. (10)
- فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ (11)
- در این هنگام درهای آسمان را گشودیم و آبی فراوان و پی در پی فروبارید. (11)
- وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أُمْرٍ قَدْ قُدِرَ (12)
- و زمین را شکافتیم و چشمه های زیادی بیرون فرستادیم، و این دو آب به اندازه ای که مقدر بود با هم درآمیختند. (12)
- وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسِّرَ (13)
- و او را بر مرکبی که از الواح و میخهایی ساخته شده بود سوار کردیم. (13)
- تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (14)
- مرکبی که تحت نظارت ما حرکت می کرد این کیفری بود برای کسانی که به او کافر شدند. (14)
- وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (15)
- ما این ماجرا به عنوان نشانه ای در میان امتهای باقی گذاردیم، آیا کسی هست که پند گیرد. (15)
- فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِ (16)
- (اکنون بنگرید) عذاب و انذارهای من چگونه بود؟! (16)
- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (17)
- ما قرآن را برای تذکر آسان ساختیم آیا کسی هست که متذکر شود. (17)
- كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِ (18)
- قوم عاد (نیز پیامبر خود را) تکذیب کردند اکنون (ببینید) عذاب و انذارهای من چگونه بود؟ (18)
- إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ (19)
- ما تندباد وحشتناک و سردی را در یک روز شوم مستمر بر آنها فرستادیم. (19)
- تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلِ مُنْقَعِرٍ (20)
- که مردم را، همچون تنه های نخل ریشه کن شده، از جا برمی کند. (20)
- فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِ (21)
- (اکنون ببینید) عذاب و انذارهای من چگونه بود؟ (21)
- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (22)

ما قرآن را برای تذکر آسان کردیم، آیا کسی هست که متذکر شود؟ (22)
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّدْرِ (23)

طایفه ثمود (نیز) انذارهای الهی را تکذیب کردند. (23)

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ (24)

و گفتند: آیا ما از بشری از جنس خود پیروی کنیم؟! اگر چنین کنیم در گمراهی و جنون خواهیم بود! (24)
أَلْفَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ (25)

آیا از میان ما تنها بر این مرد وحی نازل شده؟ نه، او آدم بسیار دروغگوی هوسباز است. (25)
سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ (26)

ولی فردا می فهمند چه کسی دروغگوی هوسباز است! (26)

إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ (27)

ما «ناقه» را برای آزمایش آنها می فرستیم، در انتظار پایان کار آنها باش و صبر کن. (27)

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ (28)

و به آنها خبر ده که آب (قریه) باید در میان آنها تقسیم شود (یک روز سهم ناقه، و یکروز برای آنها) و هر یک در نوبت خود باید حاضر شوند. (28)

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ (29)

آنها یکی از یاران خود را صدا زدند، او به سراغ این کار آمد و (ناقه را) پی کرد. (29)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَدْرِ (30)

(اکنون بنگرید) عذاب و انذارهای من چگونه بود؟! (30)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ (31)

ما فقط یک صیحه (صاعقه عظیم) بر آنها فرستادیم و به دنبال آن همگی به صورت گیاه خشکی درآمدند که صاحب چهارپایان در آغل جمع آوری می کند! (31)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (32)

ما قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم آیا کسی هست که متذکر شود. (32)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنَّدْرِ (33)

قوم لوط انذارهای (پی در پی پیامبران را) تکذیب کردند. (33)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحْرِ (34)

ما بر آنها تندبادی که ریگها را به حرکت درمی آورد فرستادیم (و همه را هلاک کردیم) جز خاندان لوط را که سحرگهان آنها را نجات دادیم. (34)

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (35)

این نعمتی بود از ناحیه ما، اینگونه کسی را که شکرگزار است پاداش می دهیم. (35)

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّدْرِ (36)

او آنها را در مورد مجازات ما انذار کرد، ولی آنها اصرار بر مجادله و القاء شک داشتند. (36)

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَدْرِ (37)

آنها از لوط خواستند میهمانانش را در اختیار آنان بگذارد! ولی ما چشمانشان را نابینا و محو کردیم (و گفتیم) بچشید عذاب و انذارهای مرا. (37)

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ (38)

سراجم صبحگاهان در اول روز عذابی مستمر و ثابت به سراغشان آمد. (38)

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَدْرِ (39)

(و گفتیم) اکنون بچشید عذاب و انذارهای مرا. (39)

- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (40)
 ما قرآن را برای یادآوری آسان کردیم آیا کسی هست که متذکر شود؟ (40)
 وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ (41)
 انذارها و هشدارها (یکی پس از دیگری) برای آل فرعون آمد. (41)
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أُخْذًا عَزِيزًا مُّقْتَدِرٍ (42)
 اما آنها همه آیات ما را تکذیب کردند، و ما آنها را گرفتیم و مجازات کردیم شخصی قدرتمند و توانا. (42)
 أَكْفَارَكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ (43)
 آیا کفار شما بهتر از اینها هستند؟ یا برای شما امان نامه‌ای در کتب آسمانی نازل شده؟! (43)
 أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ (44)
 یا می‌گویند: ما جماعتی متحد و نیرومند و پیروزیم؟ (44)
 سُبُّهُمْ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ (45)
 (ولی بدانند) جمعشان به زودی شکست می‌خورد و پا به فرار می‌گذارند. (45)
 بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ (46)
 (علاوه بر این) رستاخیز موعود آنها است و مجازات قیامت هولناکتر و تلختر است. (46)
 إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ (47)
 مجرمان در گمراهی و شعله‌های آتشند. (47)
 يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ (48)
 در آن روز که در آتش دوزخ به صورتشان کشیده می‌شوند (و به آنها گفته می‌شود) بچشید آتش دوزخ را. (48)
 إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (49)
 ما هر چیزی را به اندازه آفریدیم. (49)
 وَمَا أَمْرًا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ (50)
 و فرمان ما یک امر بیش نیست، همچون یک چشم بر هم زدن! (50)
 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (51)
 ما کسانی را که در گذشته شبیه شما بودند هلاک کردیم آیا کسی هست که متذکر شود. (51)
 وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ (52)
 و هر کاری را انجام دادند در نامه‌های اعمالشان ثبت است. (52)
 وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ (53)
 و هر کار کوچک و بزرگی نوشته می‌شود. (53)
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ (54)
 پرهیزگاران در باغها و نهرهای بهشتی جای دارند. (54)
 فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ (55)
 در جایگاه صدق نزد خداوند مالک مقتدر. (55)

سوره 55: الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الرَّحْمَنُ (1)

خداوند رحمن. (1)

عَلَّمَ الْقُرْآنَ (2)

قرآن را تعلیم فرمود. (2)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ (3)

انسان را آفرید. (3)

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (4)

و به او بیان را تعلیم کرد. (4)

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (5)

خورشید و ماه بر طبق حساب منظمی می‌گردند. (5)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (6)

و گیاه و درخت برای او سجده می‌کنند (6)

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (7)

و آسمان را برافراشت و میزان و قانون (در آن) گذاشت. (7)

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (8)

تا در میزان طغیان نکنید (و از مسیر عدالت منحرف نشوید). (8)

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ (9)

وزن را بر اساس عدل برپا دارید و در میزان کم نگذارید. (9)

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ (10)

و زمین را برای خلائق آفرید. (10)

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (11)

که در آن میوه‌ها و نخلهای پرشکوفه است. (11)

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ (12)

و دانه‌هایی که همراه با ساقه و برگ است که به صورت کاه درمی‌آید، و گیاهان خوشبو. (12)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (13)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید شما ای گروه انس و جن؟ (13)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (14)

انسان را از گل خشکیده‌ای همچون سفال آفرید. (14)

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ (15)

و جن را از شعله‌های مختلط و متحرک آتش! (15)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (16)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (16)

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (17)

او پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است. (17)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (18)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (18)

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (19)

دو دریای مختلف را در کنار هم قرار داد، در حالی که با هم تماس دارند. (19)

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (20)

اما در میان آن دو برزخی است که یکی بر دیگری غلبه نمی‌کند! (20)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (21)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (21)

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ (22)

از آن دو لؤلؤ و مرجان خارج می‌شود. (22)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (23)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (23)

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (24)

و برای او است کشتیه‌های ساخته شده‌ای که در دریا به حرکت درمی‌آیند که همچون کوهی هستند! (24)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (25)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (25)

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (26)

تمام کسانی که روی آن (زمین) هستند فانی می‌شوند. (26)

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (27)

و تنها ذات ذو الجلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند. (27)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (28)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (28)

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ (29)

تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند از او تقاضا می‌کنند، و او هر روز در شان و کاری است. (29)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (30)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (30)

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ (31)

به زودی به حساب شما می‌پردازیم ای دو گروه انس و جن. (31)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (32)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (32)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (33)

ای گروه جن و انس! اگر می‌توانید از مرزهای آسمانها و زمین بگذرید، ولی هرگز قادر نیستید مگر با نیروی (الهی). (33)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (34)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (34)

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنَخَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (35)

شعله‌هایی از آتش بیدود، و دودهائی متراکم، بر شما می‌فرستد، و نمی‌توانید از کسی یاری بطلبید! (35)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (36)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (36)

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (37)

در آن هنگام که آسمان شکافته شود، و همچون روغن مذاب گلگون گردد (حوادث هولناکی رخ می‌دهد که تاب تحمل آنرا نخواهید داشت).

(37)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (38)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (38)

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ (39)

در آن روز هیچکس از انس و جن از گناهش سؤال نمی‌شود. (39)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (40)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (40)

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ (41)

بلکه مجرمان با قیافه‌هایشان شناخته می‌شوند، و آنگاه آنها را با موهای پیش سر، و پاهایشان، می‌گیرند (و به دوزخ می‌افکنند). (41)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (42)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (42)
هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (43)

این همان دوزخی است که مجرمان آنرا انکار می‌کردند. (43)
يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ (44)

امروز در میان آن آب سوزان در رفت و آمدند! (44)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (45)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (45)
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (46)

و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ بهشت است. (46)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (47)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (47)
ذَوَاتَا أَفْنَانٍ (48)

آن دو باغ بهشتی دارای انواع نعمتها و درختان پرتراوت است. (48)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (49)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (49)
فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ (50)

در آنها دو چشمه، دائما در جریان است. (50)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (51)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (51)
فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (52)

در آن دو از هر میوه‌ای دو نوع وجود دارد. (52)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (53)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (53)
مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ (54)

این در حالی است که آنها بر فرشهایی تکیه کرده‌اند که آستر آنها از پارچه‌های ابریشمین است و میوه‌های رسیده آن دو باغ بهشتی در دسترس است. (54)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (55)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (55)
فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ لَهُنَّ أُنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جِانٌّ (56)

در باغهای بهشتی زنانی هستند که جز به همسران عشق نمی‌ورزند و هیچ انس و جن قبلا با آنها تماس نگرفته است. (56)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (57)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (57)
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ (58)

آنها همچون یاقوت و مرجاند! (58)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (59)

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (59)
هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (60)

- آیا جزای نیکی جز نیکی خواهد بود؟ (60)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (61)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (61)
 وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ (62)
- و پائین تر از آنها دو بهشت دیگر است. (62)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (63)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (63)
 مُدْهَمَّاتَانِ (64)
- هر دو کاملاً حرم و سرسبزند! (64)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (65)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (65)
 فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ (66)
- در آنها دو چشمه در حال فوران است. (66)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (67)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (67)
 فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ (68)
- در آنها میوه‌های فراوان و درخت نخل و انار است. (68)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (69)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (69)
 فِيهِنَّ حَيْرَاتٌ حِسَانٌ (70)
- و در آن باغهای بهشتی زنانی هستند نیکو خلق و زیبا. (70)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (71)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (71)
 حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ (72)
- حوریانی که در خیمه‌های بهشتی مستورند. (72)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (73)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (73)
 لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ (74)
- زنانی که هیچ انس و جن قبلاً با آنها تماس نگرفته (و دوشیزه‌اند). (74)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (75)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (75)
 مُتَكَبِّرِينَ عَلٰى زُرْفٍ خَضِرٍ وَعَبَقْرِىٍّ حِسَانٍ (76)
- این در حالی است که این بهشتیان بر تخته‌هایی تکیه زده‌اند که با بهترین و زیباترین پارچه‌های سبز رنگ پوشانده شده. (76)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (77)
- پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ (77)
 تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ (78)
- پربرکت و زوال ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و جمال تو. (78)
- سوره 56: الواقعة
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (1)

هنگامی که واقعه عظیم (قیامت) برپا شود، (1)

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ (2)

هیچکس نمی‌تواند آن را انکار کند. (2)

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ (3)

گروهی را پائین می‌آورد و گروهی را بالا می‌برد. (3)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا (4)

این در هنگامی است که زمین به شدت به لرزه در می‌آید. (4)

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا (5)

و کوهها در هم کوبیده می‌شود. (5)

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا (6)

و به صورت غبار پراکنده در می‌آید. (6)

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً (7)

و شما به سه گروه تقسیم خواهید شد. (7)

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (8)

نخست «اصحاب میمنه» هستند، چه اصحاب میمنه‌ای؟ (8)

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (9)

گروه دیگر اصحاب شومند، چه اصحاب شومی؟ (9)

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (10)

و سومین گروه پیشگامان پیشگام! (10)

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (11)

آنها مقربانند (11)

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ (12)

در باغهای پر نعمت بهشت جای دارند (12)

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ (13)

گروه کثیری از امتهای نخستین هستند (13)

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (14)

و اندکی از امت آخرین! (14)

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ (15)

آنها (مقربان) بر تختهایی که صف کشیده و به هم پیوسته است قرار دارند. (15)

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ (16)

در حالی که بر آن تکیه کرده و روبروی یکدیگرند. (16)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ (17)

نوجوانانی جاودانی (در شکوه و طراوت) پیوسته گرداگرد آنها می‌گردند. (17)

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ (18)

با قدحها و کوزه‌ها و جامهائی از نهرهای جاری بهشتی (و شراب طهور)! (18)

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنَزَّفُونَ (19)

اما شرابی که از آن در دسر نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند. (19)

- وَفَاكِهَةٌ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ (20)
و میوه‌هایی از هر نوع که مایل باشند. (20)
- وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ (21)
و گوشت پرنده از هر نوع که بخواهند. (21)
- وَحَوْرٍ عَيْنٍ (22)
و همسرانی از حورالعین دارند. (22)
- كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (23)
همچون مروارید در صدف پنهان! (23)
- جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (24)
اینها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند. (24)
- لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا (25)
در آن باغهای بهشت نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه آلود. (25)
- إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا (26)
تنها چیزی که می‌شنوند «سلام» است «سلام!» (26)
- وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (27)
و اصحاب یمن، چه اصحاب یمنی ؟ (27)
- فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (28)
آنها در سایه درختان سدر بیخار قرار دارند. (28)
- وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ (29)
و در سایه درخت طلح پربرگ به سر می‌برند (درختی است خوشرنگ و خوشبو). (29)
- وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ (30)
و سایه کشیده و گسترده. (30)
- وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ (31)
و در کنار آبشارها. (31)
- وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ (32)
و میوه‌های فراوانی. (32)
- لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ (33)
که هرگز قطع و ممنوع نمی‌شود. (33)
- وَفُرُشٍ مَّرْقُوعَةٍ (34)
و همسرانی گرانقدر. (34)
- إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْسَاءً (35)
ما آنها را آفرینش نوینی بخشیدیم. (35)
- فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا (36)
و همه را بکر قرار داده‌ایم. (36)
- غُرُبًا أَتْرَابًا (37)
همسرانی که به همسرشان عشق می‌ورزند و خوش زبان و فصیح و هم سن و سالند. (37)
- لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ (38)
اینها همه برای اصحاب یمن است. (38)
- ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ (39)

- که گروهی از امتهای نخستینند. (39)
- وَتَلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ (40)
- و گروهی از امتهای آخرین. (40)
- وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ (41)
- و اصحاب شمال چه اصحاب شمالی ؟ (که نامه اعمالشان به نشانه جرمشان به دست چپ آنها داده می‌شود). (41)
- فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ (42)
- آنها در میان بادهای کشیده و آب سوزان قرار دارند. (42)
- وَوَظِلٍّ مِّنْ يَحُمُومٍ (43)
- و در سایه دودهای متراکم و آتش زا! (43)
- لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ (44)
- سایه‌ای که نه خنک است و نه مفید. (44)
- إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ (45)
- آنها پیش از این در عالم دنیا مست و مغرور نعمت بودند. (45)
- وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ (46)
- و بر گناهان بزرگ اصرار داشتند. (46)
- وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (47)
- و می‌گفتند: هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم آیا برانگیخته خواهیم شد؟ (47)
- أَوْأَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ (48)
- یا نیاکان نخستین ما؟ (48)
- قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ (49)
- بِگوار اولین و آخرین، (49)
- لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ (50)
- همگی در موعد روز معینی جمع می‌شوند. (50)
- ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ (51)
- سپس شما ای گمراهان تکذیب کننده. (51)
- لَا كَيْلَ لَكُم مِّنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ (52)
- قطعا از درخت زقوم می‌خورید (52)
- فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (53)
- و شکمها را از آن پر می‌کنید (53)
- فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ (54)
- و روی آن از آب سوزان می‌نوشید (54)
- فَشَارِبُونَ شَرِبَ الْهَيْمِ (55)
- و همچون شترانی که مبتلا به بیماری عطش شده‌اند از آن می‌آشامید (55)
- هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ (56)
- این است وسیله پذیرائی از آنها در قیامت! (56)
- نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ (57)
- ما شما را آفریدیم، چرا که آفرینش مجدد را تصدیق نمی‌کنید؟ (57)
- أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (58)
- آیا از نطفه‌ای که در رحم می‌ریزید آگاهید؟ (58)

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ (59)

آیا شما آن را (در دوران جنینی) آفرینش پی در پی می‌دهید، یا ما آفریدگاریم؟ (59)

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (60)

ما در میان شما مرگ را مقدر ساختیم و هرگز کسی بر ما پیشی نمی‌گیرد. (60)

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ (61)

به این منظور که گروهی را بجای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی‌دانید آفرینش تازه بخشیم. (61)

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ (62)

شما عالم نخستین را دانستید، چگونه متذکر نمی‌شوید (که جهانی بعد از آن است). (62)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (63)

آیا هیچ درباره آنچه کشت می‌کنید اندیشیده‌اید؟ (63)

أَأَنْتُمْ تَرْزُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الرَّازِعُونَ (64)

آیا شما آن را می‌رویانید، یا ما می‌رویانیم؟ (64)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (65)

هرگاه بخواهیم آن را تبدیل به کاه درهم کوبیده می‌کنیم به گونه‌ای که تعجب کنید! (65)

إِنَّا لَمُعْرِضُونَ (66)

(به گونه‌ای که بگوئید:) به راستی ما زیان کرده‌ایم. (66)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (67)

بلکه ما به کلی محرومیم. (67)

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (68)

آیا به آبی که می‌نوشید اندیشیده‌اید؟ (68)

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ (69)

آیا شما آن را از ابر نازل می‌کنید؟ یا ما نازل می‌کنیم؟ (69)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجْحًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ (70)

هرگاه بخواهیم این آب گوارا را، تلخ و شور قرار می‌دهیم، پس چرا شکر نمی‌کنید؟ (70)

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (71)

آیا درباره آتشی که می‌افروزید فکر کرده‌اید؟ (71)

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ (72)

آیا شما درخت آن را آفریده‌اید؟ یا ما آفریده‌ایم؟ (72)

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ (73)

ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده‌ایم. (73)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (74)

حال که چنین است به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار). (74)

فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (75)

سوگند به جایگاه ستارگان، و محل طلوع و غروب آنها. (75)

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٍ (76)

و این سوگندی است بسیار بزرگ اگر بدانید! (76)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (77)

که آن قرآن کریمی است (77)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (78)

که در کتاب محفوظ جای دارد. (78)

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (79)

و جز پاکان نمی‌توانند آن را مس کنند. (79)

تَنْزِيلٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (80)

این چیزی است که از سوی پروردگار عالمیان نازل شده. (80)

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ (81)

آیا این سخن را (این قرآن را با اوصافی که گفته شد) سست و کوچک می‌شمیرید؟ (81)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ (82)

و به جای شکر روزی‌هایی که به شما داده شده آن را تکذیب می‌کنید؟ (82)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (83)

پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد (توانائی بازگرداندن آن را ندارید)؟! (83)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (84)

و شما در این حال نظاره می‌کنید (و کاری از دستتان ساخته نیست). (84)

وَتَحْسَبُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (85)

و ما به او نزدیک‌تریم از شما ولی نمی‌بینید. (85)

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (86)

اگر هرگز در برابر اعمالتان جزا داده نمی‌شوید، (86)

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (87)

پس او را بازگردانید اگر راست می‌گوئید. (87)

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ (88)

اما اگر او از مقربان باشد، (88)

فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ (89)

در روح و ریحان و بهشت پر نعمت است. (89)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (90)

و اما اگر از اصحاب یمین باشد، (90)

فَسَلَامٌ لَكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (91)

به او گفته می‌شود: سلام بر تو از سوی دوستانت که از اصحاب الیمین هستند. (91)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ (92)

اما اگر او از تکذیب‌کنندگان گمراه باشد، (92)

فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ (93)

با آب جوشان دوزخ از او پذیرائی می‌شود! (93)

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ (94)

سپس سرنوشت او ورود در آتش جهنم است. (94)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ (95)

این همان حق و یقین است. (95)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (96)

حال که چنین است نام پروردگار بزرگت را منزه بشمار. (96)

سوره 57: الحديد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (1)

آنچه در آسمانها و زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند، و او عزیز و حکیم است. (1)

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (2)

مالکیت (و حاکمیت) آسمانها و زمین از آن او است، زنده می‌کند و می‌میراند، و او بر هر چیز قادر است. (2)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (3)

اول و آخر و ظاهر و باطن او است، از هر چیز آگاه است. (3)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (4)

او کسی است که آسمانها و زمین را در شش روز (شش دوران) آفرید، سپس بر تخت قدرت قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت) آنچه را در زمین فرومی‌رود می‌داند و آنچه را از آن خارج می‌شود، و آنچه از آسمان نازل می‌گردد و آنچه به آسمان بالا می‌رود، و او با شماست هر جا که

باشید و خداوند نسبت به آنچه انجام می‌دهید بیناست. (4)

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (5)

مالکیت آسمانها و زمین از آن او است، و همه چیز به سوی او باز می‌گردد. (5)

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (6)

شب را داخل روز می‌کند، و روز را داخل شب، و او به آنچه بر دلها حاکم است داناست. (6)

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (7)

به خدا و رسولش ایمان بیاورید و از آنچه شما را نماینده (خود) در آن قرار داده انفاق کنید (زیرا) کسانی که از شما ایمان بیاورند و انفاق کنند اجر بزرگی دارند. (7)

وَمَا لَكُمْ لَأَ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (8)

چرا ایمان نیاورید در حالی که رسول (خدا) شما را می‌خواند که به پروردگارتان ایمان بیاورید و از شما پیمان گرفته است (پیمانی از طریق فطرت و خرد) اگر آماده ایمان هستید. (8)

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (9)

او کسی است که آیات بینات بر بنده‌اش (محمد) نازل می‌کند تا شما را از تاریکیها به نور بیرون برد، و خداوند نسبت به شما مهربان و رحیم است. (9)

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَٰئِكَ أَكْبَرُ مِنْ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتِلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (10)

چرا در راه خدا انفاق نکنید در حالی که میراث آسمانها و زمین همه از آن خدا است (و کسی چیزی را با خود نمی‌برد) کسانی که قبل از پیروزی انفاق کردند و (سپس) پیکار نمودند (با کسانی که بعد از پیروزی انفاق کردند) یکسان نیستند آنها بلند مقامترند از کسانی که بعد از فتح انفاق نمودند و جهاد کردند، و خداوند به هر دو وعده نیک داده است، و خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است. (10)

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (11)

کیست که به خدا وام نیکو دهد (و از اموالی که به او ارزانی داشته انفاق کند) تا خداوند آنرا برای او چندین برابر کند، و برای او اجر فراوان پرازشی است. (11)

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (12)

(این پادشاه بزرگ) در روزی است که مردان و زنان با ایمان را می‌نگری که نورشان پیش رو و در سمت راستشان به سرعت حرکت می‌کند (و به آنها می‌گویند) بشارت باد بر شما امروز، به باغهایی از بهشت که نهرها زیر درختانش جاری است، جاودانه در آن خواهید ماند و این پیروزی بزرگی است. (12)

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَسِبْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ

الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ (13)

روزی که مردان و زنان منافق به مؤمنان می‌گویند: نظری به ما بیفکنید تا از نور شما شعله‌ای بگیریم، به آنها گفته می‌شود: به پشت سر خود بازگردید و کسب نور کنید! در این هنگام دیواری میان آنها زده می‌شود که دری دارد، درونش رحمت است و برونش عذاب! (13)

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ (14)

آنها را صدا می‌زنند که مگر ما با شما نبودیم؟! می‌گویند: آری، ولی شما خود را به هلاکت افکندید و انتظار (مرگ پیامبر را) کشیدید، و (در همه چیز) شک و تردید داشتید، و آرزوهای دور و دراز شما را فریب داد تا فرمان خدا فرارسید، و شیطان شما را در برابر خداوند فریب داد.

(14)

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبئس المصير (15)

لذا امروز از شما غرامتی پذیرفته نمی‌شود، و نه از کافران، و جایگاهتان آتش است، و همان سرپرستان می‌باشد و چه بد جایگاهی است. (15)

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (16)

آیا وقت آن نرسیده است که دل‌های مؤمنان در برابر ذکر خدا و آنچه از حق نازل شده است خاشع گردد؟ و مانند کسانی نباشند که قبلاً به آنها کتاب آسمانی داده شد، سپس زمانی طولانی بر آنها گذشت و قلب‌های آنها قساوت پیدا کرد، و بسیاری از آنها گنهکارند. (16)

اعلموا أن الله يخبئ الأرض بعد موتها قد بيّنا لكم الآيات لعلكم تتقون (17)

بدانید خداوند زمین را بعد از مرگ آن زنده می‌کند، ما آیات (خود) را برای شما بیان کردیم شاید اندیشه کنید. (17)

إن المصدقين والمصدقات وأقرضوا الله قرضاً حسناً يضاعف لهم ولهم أجر كريم (18)

مردان و زنان انفاق کننده و آنها که (از این طریق) به خدا قرض الحسنه دهند برای آنها مضاعف می‌شود و پاداش پرارزشی دارند. (18)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَتُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (19)

کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آوردند آنها صدیقین، و شهداء نزد پروردگارشان هستند، بر آنها است پاداش (اعمال)شان، و نور (ایمان)شان، و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند اصحاب دوزخند. (19)

اعلموا أنما الحياة الدنيا لعب و لهو و زينة و تفاخر بينكم و تكاثر في الأموال و الأولاد كمثل غيث أعجب الكفار نباته ثم يهيج فتراه مصفراً ثم يكون خطاماً و في الآخرة عذاب شديد و مغفرة من الله و رضوان و ما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور (20)

بدانید زندگی دنیا تنها بازی و سرگرمی، و تجمل پرستی و تفاخر در میان شما و افزون طلبی در اموال و فرزندان است، همانند بارانی که محصولش کشاورزان را در شگفتی فرو می‌برد سپس خشک می‌شود به گونه‌ای که آن را زرد رنگ می‌بینی، سپس تبدیل به کاه می‌شود، و در آخرت یا عذاب شدید است، یا مغفرت و رضای الهی، و (به هر حال) زندگی دنیا چیزی جز متاع غرور نیست! (20)

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (21)

بر یکدیگر سبقت گیرید برای رسیدن به مغفرت پروردگارتان و بهشتی که پهنه آن مانند پهنه آسمان و زمین است، و آماده شده برای کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آورده‌اند، این فضل الهی است به هر کس بخواهد می‌دهد، و خداوند صاحب فضل عظیم است. (21)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (22)

هیچ مصیبتی در زمین و نه در وجود شما روی نمی‌دهد مگر اینکه همه آنها را قبل از آنکه زمین را بیافرینیم در لوح محفوظ ثبت است و این امر برای خداوند آسان است. (22)

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (23)

این به خاطر آن است که برای آنچه از شما فوت شده تاسف نخورید، و به آنچه به شما داده است دلبسته و شادمان نباشید، و خداوند هیچ متکبر فخرفروشی را دوست ندارد. (23)

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (24)

همانها که بخل می‌کنند و مردم را نیز دعوت به بخل می‌نمایند، و هر کس (از این فرمان) روی گردان شود (به خدا زبانی نمی‌رساند) چرا که خداوند بینای و شایسته ستایش است. (24)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ

وَرُسُلُهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (25)

ما رسولان خود را با دلائل روشن فرستادیم، و با آنها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسائی حق و قوانین عادلانه) نازل کردیم، تا مردم قیام به عدالت کنند، و آهن را نازل کردیم که در آن قوت شدیدی است، و منافی برای مردم، تا خداوند بداند چه کسی او و رسولانش را یاری می‌کنند بیآنکه او را ببینند، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است. (25)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (26)

ما نوح و ابراهیم را فرستادیم و در دودمان آنها نبوت و کتاب قرار دادیم بعضی از آنها هدایت یافته‌اند، و بسیاری از آنها گنهکارند. (26) ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (27)

سپس به دنبال آنها رسولان دیگر خود را فرستادیم، و بعد از آنها عیسی بن مریم را مبعوث کردیم، و به او انجیل عطا کردیم، در دل کسانی که از او پیروی کردند رفت و رحمت قرار دادیم، و رهبانیتی را که ابداع کرده بودند، و ما بر آنها مقرر نداشته بودیم، گرچه هدفشان جلب خشنودی خدا بود، ولی حق آنرا رعایت نکردند، لذا ما به آنها که ایمان آوردند پاداش دادیم، و بسیاری از آنها فاسقند. (27)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (28)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا بپرهیزید، و به رسولش ایمان، بیاورید، تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد، و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و در مسیر زندگی خود) راه بروید، و گناهان شما را ببخشد، و خداوند غفور و رحیم است. (28)

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (29)

تا اهل کتاب بدانند که آنها قادر بر چیزی از فضل خدا نیستند، و فضل (و رحمت) تماما به دست او است به هر کس بخواهد می‌بخشد و خداوند دارای فضل عظیم است. (29)